

Scenariusze zajęć:
BOOT,
wielka przygoda
małego robota

Na czym polega przyjaźń?

Cele, dziecko po zajęciach:

- umie podać cechy prawdziwego przyjaciela,
- definiuje pojęcie przyjaźni,
- wie, jak rozwijać prawdziwą przyjaźń,
- umie dzielić się z innymi,
- podkreśla znaczenie przyjaźni w życiu człowieka,
- potrafić powiedzieć coś miłego koledze/koleżance,
- umie współpracować w grupie,
- uczestniczy w zabawach organizowanych przez nauczyciela dających dziecku satysfakcję i radość,
- wyraża emocje ruchem, gestem, ciałem.

Uczestnicy:

- dzieci w wieku 7 - 9 lat

Czas trwania:

- 120 minut

Warunki:

- sala szkolna

Metody i techniki:

- aktywne słuchanie czytanego tekstu,
- praca z książką,
- praca twórcza,
- rozmowa kierowana.

Formy:

- zbiorowa,
- grupowa,
- indywidualna.

Środki i materiały:

- kartki A4,
- kredki lub mazaki,
- 2 plakaty z napisem „PRZYJACIEL”,
- guma do przyklejania,
- 2 arkusze szarego papieru,
- koperty zawierające pozytywne oraz negatywne cechy i zachowania ludzi,
- kłębek nici,
- kartoniki kontrastowe z emocjami,
- odznaki „Dobry przyjaciel”.

Literatura:

Książka Shane Hegarty „**BOOT, wielka przygoda małego robota**”

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Część pierwsza

1. Piosenka na powitanie „Idzie wąż” połączona z zabawą.
 - a. Dzieci stoją w kole, a następnie maszerują po obwodzie koła i śpiewają:

Idzie wąż (x2), rośnie wciąż (x2);

(imię dziecka) *węza się nie boi i dlatego za nim stoi. Długi jest ten wąż (x2);*

Sss!

- b. Nauczyciel śpiewa imię dziecka, które jako pierwsze wchodzi do środka koła, rozpoczynając tworzenie się węża (początkowo jest to wąż utworzony jedynie przez jedno dziecko);
- c. Dzieci wskazują na węża;

- d. Naśladują jego syczenie.
 - e. W następnych powtórzeniach nauczyciel zaprasza kolejne dzieci, które ustawiają się gęsiego w środku koła, kładą ręce na ramionach osoby stojącej przed nimi i chodząc, wiją się jak wąż.
2. **Rozmowa wprowadzająca.** Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki (połowa kartki A4), a następnie wiesza na tablicy duży plakat z napisem „Przyjaciel”. Prosi uczestników zajęć, aby na swoich kartkach narysowali przyjaciela – tak jak go sobie wyobrażają. Po wykonanej pracy dzieci przyklejają swoje rysunki. Nauczyciel kieruje rozmową zadając pytania, dlaczego tak właśnie wyobrażają sobie przyjaciela. Zadaniem dzieci jest odpowiadanie całymi zdaniami poprawnymi gramatycznie.
 3. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy. Prosi, aby uczniowie odliczyli do dwóch. Jedyńki siadają w jednym kącie sali, dwójki w drugim. Każda grupa dostaje arkusz papieru. Dzieci wybierają spośród siebie osobę, która kładzie się na arkuszu papieru, a koledzy odrysowują jej sylwetkę. Nauczyciel przykleja na jednym arkuszu nad narysowaną sylwetką napis „Co robi dobry przyjaciel?”, a na drugim „Czego nie robi dobry przyjaciel?”. Uczeń, który ma pomysł, konsultuje się z kolegami i zapisuje odpowiedź wewnątrz narysowanej sylwetki. Nauczyciel kieruje dyskusją i zachęca uczniów do aktywności.

Przykładowe wpisy:

- dotrzymuje słowa,
- potrafi dochować tajemnicy,
- cieszy się z sukcesów kolegi,
- pomaga w potrzebie,
- nie opuszcza w potrzebie,
- nie obgaduje,
- potrafi cierpliwie słuchać,
- jest bezinteresowny,
- wspiera w trudnych chwilach.

Ćwiczenia integracyjne - Szybka zamiana miejsc.

Uczestnicy siedzą w kole na krzesłach. Krzesel musi być o jedno więcej. W tej zabawie ważne jest dla każdego uczestnika tylko to, na jaką literę zaczyna się jego imię. Jeżeli ta litera znajduje się w słowie, które podaje prowadzący, to uczestnik musi zmienić swoje miejsce (krzesło). Jeżeli tylko jedno dziecko musi się zamienić – siada na puste krzesło. Prowadzący mówi słowo „przyjaciel”. Uczestnicy, których imiona zaczynają się na P, R, Z, Y, J, A, C, I, E, L zmieniają miejsca. W dalszej części można wymienić inne wyrazy kojarzące się z przyjaźnią np. WSPIERA, POMAGA.

Część druga:

1. Dzieci dobrane w pary siedzą w kręgu. Nauczyciel na podłodze umieszcza przygotowane wcześniej koperty zawierające dwie karteczki, na których zostały zapisane pozytywne oraz negatywne cechy i zachowania ludzi oraz duży arkusz papieru z napisem na środku PRZYJACIEL. Para losuje kopertę. Dzieci odczytują głośno napisy, a następnie wspólnie w parze wybierają pozytywną cechę i przypinają wokół koła z napisem przyjaciel tak, aby powstało słońce.
2. W dalszej części cała grupa omawia, dlaczego wymienione cechy są istotne i w jakich sytuacjach możemy je zauważyć (lista omawianych cech np.: cierpliwy, wyrozumiały, troskliwy, pomocny, szczerzy, dobry, zaufany). Nauczyciel kieruje dyskusją i zachęca uczniów do aktywności.
3. Uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel podaje jednemu z nich kłębek nici. Uczniowie rzucają do siebie, tworząc nić przyjaźni. Ten, kto rzuca, mówi coś miłego tej osobie, która łapie kłębek.

Podsumowanie:

1. Nauczyciel czyta dzieciom fragment książki „Wielka przygoda małego robota”, rozdział „Znowu razem”.
2. Uczniowie po kolei losują kartkę z numerem pytania i odczytują je. Jeżeli zostanie udzielona odpowiedź poprawna, uczestnik zostaje nagrodzony brawami. Jeżeli nie – grupa wspólnie próbuje znaleźć odpowiedź.

Przykładowe pytania:

- Jak miała na imię właścicielka robota?
- W jakim miejscu obudził się BOOT?
- Ile wspomnień na początku miał BOOT?
- Jak nazywał się mężczyzna, który zajmował się zginiataniem zużytych robotów?
- Wymień przyjaciół BOOT-a.

Pasowanie na prawdziwego przyjaciela. Prowadzący wspólnie z dziećmi ustala kodeks prawdziwego przyjaciela – normy i zasady, których powinni przestrzegać prawdziwi przyjaciele. Zapisuje je na tablicy.

- Pomagam w trudnych sytuacjach.
- Jestem cierpliwy i wyrozumiały.
- Zawsze dotrzymuję słowa.
- Nie okłamuję.
- Dbam o bezpieczeństwo.

Każdy z uczestników przepisuje do zeszytu stworzony kodeks i podpisuje go swoim imieniem. Nauczyciel w umowny sposób pasuje każdego ucznia na prawdziwego przyjaciela wręczając mu odznakę „Dobry przyjaciel”.

Ewaluacja:

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel na podłodze umieszcza dużą kartkę z napisem „Dzisiejsze zajęcia były...” oraz przygotowane wcześniej dwa kubeczki z kontrastowymi kartonikami, zawierające buźki uśmiechnięte i buźki smutne - każdy rodzaj w ilości takiej, ile jest dzieci. Każde dziecko wybiera jedną i przykleja/kładzie na kartce.